

LUNDS
UNIVERSITET

Sharenting - En komplex mediepraktik

En analys av föräldrars tankar kring delandet av bilder på barn

Institutionen för kommunikation och medier Lunds universitet
B-uppsats i medie- och kommunikationsvetenskap, MKVA22:4
VT 2024

Författare: Alice Rössner och Fredrika Andersson

Handledare: Magnus Johansson

Examinator: Fredrika Thelandersson

Abstract

I dagens digitala samhälle har sociala medier öppnat upp för ett delande av våra liv som inte tidigare existerat. Föräldrar lägger ut innehåll på sina barn på sociala medier, en praktik som inom forskningen beskrivs med begreppet *sharenting*. Detta fenomen har undersökts i uppsatsen genom semistrukturerade intervjuer med syfte att undersöka föräldrars tankar och inställning till delandet av bilder och videor på sina barn på sociala medier. Analysen av intervjusvaren antyder att föräldrar ser delandet av bilder på sina barn som något meningsfullt för att bevara minnen och att upprätthålla sociala band med familj och vänner. Deras närvaro på sociala medier fungerar även som en representation av deras identitet som förälder. Trots att föräldrarna diskuterar risker och känner ett ansvar för delandet av sina barns bilder, väljer de ändå att dela dem. Som ett resultat har de anpassat praktiken av *sharenting* så att innehållet når en begränsad publik. Goffmans dramaturgiska modell, Meyrowitz begrepp *middle region* och Humphreys teorier kring *media accounting* har tillämpats i analysen för att bättre förstå innebörden av intervjusvaren. En övergripande slutsats är att föräldrarnas medievanor när det gäller delning av bilder på barn är komplex och tar hänsyn till både fördelar och nackdelar, vilket motiverar deras beslut till huruvida de vill dela bilderna. Överlag så bidrar studien till att förbättra förståelsen kring *sharenting* och bakgrunden till våra moderna mediepraktiker.

Nyckelord: Sharenting, sociala medier, föräldrars medieanvändning, digitalt fotoalbum, media accounting.

Innehållsförteckning:

1 Inledning.....	3
1.1 Syfte och frågeställningar.....	4
1.2 Tidigare Forskning.....	5
2 Metod.....	7
2.1 Valet av kvalitativ metod.....	7
2.2 Urvalsprocess.....	8
2.3 Intervjuguide.....	8
2.4 Utförande.....	9
2.5 Analysmetod.....	10
3 Teori.....	10
3.1 Lee humphreys - The Qualified Self: Social Media and the Accounting of Everyday Life.....	10
3.2 Erving Goffmans dramaturgiska modell och Joshua Meyrowitz begrepp, middle region	12
4 Analys.....	14
4.1 Det betydelsefulla delandet.....	14
4.1.1 Instagram som manifestation av identitet.....	14
4.1.2 Skapandet och bevarandet av sociala band.....	16
4.1.3 Instagram som digitalt fotoalbum.....	17
4.2 Navigering mellan privat och offentligt.....	20
4.2.1 Vad tillhör den främre och bakre regionen?.....	21
4.2.2 Ett privat konto - en form av middle region?.....	22
4.2.3 Ansvar över delandet.....	24
5 Diskussion.....	26
Referenslista.....	29

1 Inledning

I dagens digitaliserade samhälle har sociala medier blivit en integrerad del av människors vardag (Humphreys 2018 s. 2,3). Sociala medier har öppnat upp för en ny aspekt av delandet av våra liv som inte existerat tidigare. Det är idag väldigt lättillgängligt för människor att dela med sig av sina åsikter, kunskaper och liv med en global publik (Mediemyndigheten 2021 s. 4). Digitala plattformar som Facebook, Instagram, Twitter och liknande har blivit som våra fotoalbum och dagböcker där vi delar med oss av ögonblick av förändring, som att flytta till en ny plats eller välkomna ett nytt barn till familjen. Vi skildrar även vardagliga händelser, som vad vi åt till middag eller vad vi såg på TV, som en del av vår digitala berättelse. Genom att dela inlägg från vårt liv skapar vi ett berättande av våra liv och intressen (Humphreys 2018 s. 2,3).

Denna studie undersöker föräldrars tankar och motiveringar bakom delandet av bilder på barn på sociala medier, vilket har blivit ett vanligt fenomen och gett upphov till begreppet *sharenting*. *Sharenting* beskrivs i *Juridiken bakom sharenting* (2021 s. 5) som publicering av bilder, videor eller annan information om barn på sociala medier eller internet av föräldrar eller vårdnadshavare, eller andra vuxna som har hand om barn (Mediemyndigheten 2021 s. 5). Föräldrar delar, liksom andra, bilder från vardagen och semestern och en hel del väljer även att dela bilder och videor på sina barn. Sociala medier består av information kring olika personer i våra liv, inte bara oss själva och för föräldrar är barnen ofta en stor del av deras liv. Eftersom det är föräldrarna, inte barnen, som bestämmer vad som läggs upp på internet, är det föräldrarnas motiveringar som driver praktiken av *sharenting*. Denna studie syftar därför till att undersöka dessa motiveringar för att bättre förstå varför föräldrar delar bilder på sina barn.

Det finns olika former av *sharenting*, där den vanligaste typen är när föräldrar delar söta och oskyldiga ögonblick från sina barns liv, som att leka framför kameran. Men det finns också en aspekt av *sharenting* där föräldrar delar bilder eller videor av sina barn i situationer som kan vara pinsamma eller förnedrande för barnet (Mediemyndigheten 2021 s. 5). Eftersom publiceringar på internet aldrig kan återkallas helt så kan det finnas eventuella konsekvenser med *sharenting* såsom att man tappar kontroll över vem som sprider och använder bilderna (Mediemyndigheten 2021 s. 4). Samtidigt kan *sharenting* vara en värdefull praktik för föräldrar att dokumentera minnesvärda händelser och dela dem med nära och kära.

I och med att delandet på sociala medier har ökat och att sharenting idag är ett vanligt fenomen (Mediemyndigheten 2021 s. 3) så behövs ny relevant forskning kring detta. Det är viktigt att undersöka tankar bakom denna användning då det är genom sociala medier många av våra sociala interaktioner sker och våra sociala roller manifesteras. Att undersöka tankarna bakom denna användning är därför viktigt för att få förståelse för vår tids sociala interaktioner. Det är föräldrarnas identitet och roll som manifesteras på sociala medier och det är därför relevant att studera just föräldrarnas motiveringar och tankar kring sharenting för att bättre förstå fenomenet som helhet. Tidigare forskning inom området är bristande ur en svensk kontext och bör därför utforskas vidare. Ytterligare studier inom detta ämne kan även bidra till en större diskussion inom medie- och kommunikationsvetenskap om bakgrunden till människors mediepraktiker.

1.1 Syfte och frågeställningar

Denna studie har som ambition att undersöka föräldrars inställningar, motiveringar och tankar kring delandet av bilder och videor på barn på sociala medier. Syftet är att få en förståelse för hur föräldrar resonerar kring att lägga ut bilder på barn på sociala medier och att undersöka huruvida sharenting kan tänkas vara en värdefull praktik för dem. Att undersöka och förstå vardaglig medieanvändning och de praktiker som detta innefattar är viktigt för att få förståelse för vår tids digitala samhälle och den betydelse dessa praktiker kan ha för oss själva och människor omkring oss. Studien ger insikt i föräldrars resonemang kring delandet av bilder på barn på sociala medier och resonerar kring huruvida sharenting kan tänkas vara en betydelsefull praktik för föräldrar, vilket kan bidra med ny och relevant kunskap till det befintliga forskningsområdet.

Därav är frågeställningarna:

- 1) Hur tänker föräldrar kring att dela bilder och videor av barn på sociala medier?
- 2) Hur kan föräldrarnas navigation och tankar kring privat och offentligt delande, kring barn, förstås utifrån Goffmans dramaturgiska perspektiv, samt Meyrowitz begrepp *middle region*?
- 3) Hur upplever och uttrycker sig föräldrarna angående det ansvar de kan tänkas ha över de mediespår de skapar genom sin sociala medieanvändning?

1.2 Tidigare forskning

Det finns en stor mängd forskning gjord inom detta ämne som både lyfter ämnen som motiveringen bakom delandet och de eventuella riskerna kring *sharenting*. I rapporten *Juridiken bakom sharenting* (Mediemyndigheten 2021) diskuteras barns rättigheter och föräldrars juridiska ansvar vid delning av personuppgifter och bilder på barn. Även oskyldiga inlägg kan innebära framtida konsekvenser för barnet. Om innehållet involverar kränkande beteenden eller brott mot barns rättigheter kan konton stängas ner och material raderas. Men det som en gång publicerats på internet kan inte totalt återkallas och detta innehåll kan i vissa fall fortfarande tillgås. Enligt föräldrabalken ska föräldrar tillgodose barnets rätt till trygghet och se till att barnet inte utsätts för kränkningar (Mediemyndigheten 2021 s. 8).

Lagstiftningen kring sharenting är däremot diffus och svårtolkad. Svensk lag tillåter spridning av bilder, videor och annan information om andra personer baserat på yttrandefrihet, men denna kan inskränkas för att skydda individers integritet. Barn från 13 år ska kunna samtycka till personuppgiftsbehandling ifall vårdnadshavare själva samtycker till detta, men gränsen för barnens involvering är inte helt tydlig. Föräldrars ansvar minskar när barnet blir äldre, men generellt är det aldrig okej att sprida kränkande bilder på barn (Mediemyndigheten 2021 s. 9, 10, 14, 15).

Sharenting beskrivs av Holiday, Norman & Densley (2019 s.3) som ett fenomen som förekommer frekvent under ett barns liv. Det läggs ut bilder på barn från att föräldern blir gravid med barnet tills barnet växer upp. Författarna påpekar att inom forskningen finns en oro kring hur sharenting påverkar barns välmående och formande av identitet, samt frågor kring barns privatliv och integritet (Holiday, Norman, Densley 2019 s. 3). I rapporten lyfts självrepresentation fram som en central aspekt av föräldrars motivation att dela bilder och berättelser om sina barn på internet. Rapportens analys visar att föräldrar främst delar bilder av sina barn för att representera sin egen identitet. Bilderna inkluderar visserligen barnen men de fungerar främst som en förlängning av föräldrarnas *själv* vilket är det som står i fokus. Studien, som bygger på Goffmans teori om front region och back region och teorier om självpresentation, visar hur sharenting är en komplex praktik som utförs av flera olika anledningar och är kopplad till föräldrarnas identitet. Trots oro för barns säkerhet och integritet, kan föräldrars önskan att utföra självpresentation och visa upp sin identitet på sociala medier påverka den rationella tankegången kring sharenting (Holiday, Norman &

Densley 2019 s. 10).

Chalkner och Andersson (2017 s. 1, 2) påpekar hur föräldrars åsikter och attityder kring integritetsfrågor, till exempel huruvida man väljer att lägga ut bilder på sina barn, är ett ämne som behöver utforskas mer och som kan utforskas med kvalitativa metoder. Deras studie, baserad på kvalitativa intervjuer och enkät, undersöker hur mammor förhåller sig till Facebooks fördelar och deras farhågor kring integritetsproblem. Studien visar att vissa föräldrar undviker att dela bilder på sina barn på grund av risker som identitetsstöld och pedofili, och osäkerheten om vad som händer med bilderna efter publicering. Att skydda barnens integritet identifierades som en motivation till att inte dela bilder på sina barn (Chalkner & Andersson 2017 s. 2,6,7). Det diskuteras dock även hur föräldrarna uppskattar Facebook för möjligheten att interagera med andra föräldrar och få tips kring föräldraskap, trots att detta kräver att man delar känslig information kring sitt barn som öppnar upp för att andra kan döma och kritisera ens föräldraskap. Detta beskrevs däremot inte som en tillräcklig anledning till att avstå från Facebook men vissa föräldrar tog till vissa åtgärder för att begränsa att bli utsatta för ovälkomna kommentarer. (Chalkner & Andersson 2017 s. 6,7, 9).

Andra studier har liknande fokus och undersöker föräldrars tankar och motiveringar kring delning av bilder på barn. Catherine Archer (2019) genomförde en kvalitativ studie som jämförde motiveringar och tveksamheter kring att dela bilder på sina barn på internet mellan *mumpreneurs* och "vanliga" mammor. Mumprenurs definieras som de mammor som driver ett företag i kombination med att uppfostra ett barn. Resultaten av de kvalitativa intervjuerna visar att, både vanliga mammor och mumpreneurs, kände en viss oro för deras barns privatliv i och med delandet av bilderna men att det var en minoritet som avstod från att dela bilder på sina barn. Av de mammor som utförde sharenting försökte vissa av dem ta till åtgärder för att skydda barnets identitet, som att inte visa barnets ansikte. En motivering bakom att dela bilder innefattade positiva kommentarer och likes från andra. Användandet av sociala medier för minnesbevarande syfte och skapandet av ett digitalt fotoalbum beskrivs också som en motivation bakom sharenting (Catherine Archer 2019).

2 Metod

2.1 Valet av kvalitativ metod

Eftersom syftet med denna studie är att få en förståelse för föräldrarnas subjektiva upplevelser, tankar och åsikter kring användningen och delandet av bilder av barn på sociala medier, har en *kvalitativ forskningsmetod* använts. Kvalitativa intervjuer ger tillgång till människors nyanserade beskrivningar kring ett visst ämne i dialog mellan intervjuaren och respondenten (Ekström & Johansson 2019, s.102). Denna metod ger värdefull kunskap för hur dessa föräldrar beskriver och talar om det valda ämnet utifrån deras egna erfarenheter. Metoden kvalitativa intervjuer utgår från ett hermeneutiskt perspektiv där särskilt fokus läggs på de slags meningar som kan tolkas utifrån en viss text. Fokus läggs även vid forskarens förkunskaper kring en text och den mening som författas kring en viss text är baserad på tolkarens bakgrund. Inom ramen för intervjuer är det därför viktigt att komma ihåg att resultatet av en intervju och följande analys påverkas av tolkarens bakgrund och förkunskaper. Den kunskap som hämtas från en viss situation är baserad på kontexten av en situation, och är därmed inte automatiskt överförbar till en annan situation. Detta är av angelägenhet för kvalitativa intervjuers validitet och relevans inom forskningsområdet (Kvale & Brinkman 2009 s. 66,67, 71). Forskning med hermeneutiskt perspektiv kan alltså vara svår att dra generella slutsatser kring då den är så pass kontextbaserad. Analysen i denna studie är baserad på författarnas tolkning av resultatet och stöter därför på samma dilemma. De slutsatser som kan dras från analysen centreras kring hur just de föräldrar som deltagit i denna studie ser på och diskuterar ämnet. Detta kan bli relevant inom forskningsområdet och för andra studier men resultatet är som sagt inte tillämpligt i en bredare kontext på samhällsnivå. Däremot är kvalitativa metoder värdefulla för att nå insiktsfulla och nyanserade beskrivningar kring ett fenomen (Ekström & Johansson 2019, s.102) vilket i detta fall är precis det som studien syftar till att göra.

Då studiens frågeställningar fokuserar på föräldrarnas tankar krävs en metod som kan sätta deras svar i fokus för analysen, vilket är vad kvalitativa intervjuer ger där respondenterna är primära källor. En nackdel med kvalitativa intervjuer är att de kan vara krävande att utföra och planera (Ekström och Johansson 2019, s. 123, 127). Detta var något som togs hänsyn till genom en förberedd intervjuguide med noggrant formulerade frågor och ett begränsat urval. Med en enkät eller annan kvantitativ metod hade mer material kunnat samlas in och därmed hade det funnits större möjligheter för generalisering. Däremot utgår denna studie från ett

syfte som kretsar kring människors upplevelser av något och då passar en kvalitativ metod bättre (Ekström & Johansson 2019 s. 102). Ytterligare metodkritik som kan tänkas ha påverkat resultatet innefattar utelämnandet av information. Huruvida respondenten svarat sanningsenligt eller utelämnat viss information kan man inte veta men denna studie utgår från respondenternas beskrivningar av verkligheten och av ett visst fenomen, ett så kallat fenomenologiskt förhållningssätt (Kvale & Brinkman 2009 s.42). Huruvida respondenterna utelämnat någonting är därför mindre relevant då det är människors beskrivningar av ett fenomen som är av största värde inom fenomenologin.

2.2 Urvalsprocess

Till denna studie har ett *strategiskt urval* genomförts och målgruppen valts baserat på att dessa individer kan ha relevanta och intressanta tankar för studiens syfte. Urvalet kan liknas vid ett *typurval* då målgruppen innehåller föräldrar som har typiska eller normala erfarenheter kring ämnet (Ekström & Johansson 2019 s. 113, 114). Målgruppen för studien är föräldrar med barn i åldrarna 0-10 år med inga avgränsningar för kön eller ålder hos föräldrarna. Detta för att endast fyra intervjuer genomfördes och därav kan inte några generella slutsatser dras baserat på kön eller ålder. Dessutom syftar studien att ta reda på föräldrars inställning och tankar angående att dela bilder och videor på barn och syftet är inte specifikt anknutet till någon särskild grupp av föräldrar. Motiveringen bakom att endast ett fåtal intervjuer genomfördes hänvisas till tidsbrist. Inom urvalet har en avgränsning gjorts baserat på barnets ålder. Detta för att äldre barn generellt sagt har mer att tycka till om än små barn och därav fanns det en möjlighet att barnets åsikter kom fram under intervjuerna med föräldrarna. Vilket hade varit en nackdel då studien syftar till att ta reda på just föräldrars tankar kring ämnet.

2.3 Intervjuguide

Innan genomförandet av intervjuerna har en intervjuguide författats. Intervjuerna som genomförts var av *semistrukturerad form*, det vill säga att intervjuguiden innehöll bland annat konkreta och specifika frågor som ställdes till samtliga respondenter och var organiserad kring ett antal bestämda teman. Detta ger intervjuaren flexibilitet att fördjupa svaren och utrymme för följdfrågor, vilket kan leda till djupare diskussion (Ekström & Johansson 2019 s. 115). Utöver de bestämda frågorna inom valda huvudteman ställdes även följdfrågor relaterade till dessa teman och ett antal inledande frågor för att ta reda på grundläggande fakta. Majoriteten av frågorna i intervjuguiden var av öppen karaktär då avsikten var att

intervjun skulle ha ett brett fokus men samtidigt söka svar på vissa specifika frågor. Frågorna till en intervjuguide kan författas utifrån olika strategier och i detta fall gjordes ett val att inleda med öppna och breda frågor inom varje tema, detta för att inte påverka respondenten i sitt svar (Ekström & Johansson 2019 s. s. 115). I slutet av intervjuerna ställde intervjuaren ett fåtal frågor kring de eventuella konsekvenserna och negativa aspekterna av sharenting. Dessa frågor ställdes medvetet i slutet av intervjun för att inte påverka respondentens svar eller vinkla intervjun till att handla om den negativa aspekten.

2.4 Utförande

Samtliga intervjuer genomfördes på videosamtal, där två av dem utfördes av båda forskarna och två med endast en forskare. Intervjuerna spelades in med ljudupptagning för att underlätta transkriberingen under vilken respondenterna anonymiserats för att säkerställa att respondenterna inte kunde kopplas till en specifik person (Ekström & Johansson 2019, s.120, 124). Namnen på respondenterna byttes ut för att ge läsaren vägledning kring citaten i analysdelen. Etiska överväganden har tagits hänsyn till när studien har genomförts. Inför varje intervju har ett samtyckesavtal lästs upp för varje enskild respondent som sedan fått godkänna sitt deltagande. Avtalet innefattar bland annat att respondenternas svar kommer att vara anonyma och det inspelade materialet kommer att raderas efter en bestämd tid (Se bifogad fil för samtyckesavtal). Under arbetet med intervjuguiden och under själva intervjuerna har det tagits hänsyn till den maktasymmetri mellan intervjuare och respondenten som präglar alla kvalitativa intervjuer. Denna maktasymmetri är även något man bör ta hänsyn till i och med produktionen av kunskap som sker under intervjuerna. Det är även viktigt att reflektera över hur respondenterna informerats om studiens syfte vilket kan ha en påverkan på hur deras svar ser ut (Kvale och Brinkman 2009 s. 49, 50, Ekström & Johansson 2019 s. 119). Syftet med studien presenteras i samtyckesblanketten och frågorna i intervjuguiden har formulerats som öppna frågor för att de inte skulle styra respondenten i någon riktning. Detta för att respondenten själv skulle få möjlighet att styra samtalet och att resultatet som genereras av intervjun skulle vara baserat på respondents svar. Frågorna var även formulerade på ett neutralt sätt för att undvika att respondenten skulle se intervjuaren som en översittare eller få uppfattningen att intervjuaren försökte tvinga fram vissa svar.

2.5 Analysmetod

Analysen författades genom att hitta likheter och skillnader i respondenternas svar och vissa generella teman identifierades som kunde relateras till de valda teoretiska begreppen och som var relevanta för frågeställningarna. Att begreppsliggöra olika fenomen inom den verklighet som studeras är en del av analysen (Ekström & Johansson 2019 s. 123). För denna studie innebar detta att definiera vad från resultatet som var relevant för studiens syfte genom att leta upp relevanta citat. En stor mängd information genererades under intervjuerna och allt var inte relevant för studiens frågeställningar och syfte och sållades därmed bort.

Begreppsliggörandet av fenomen relevanta för syftet har gjorts genom att koppla samman vissa citat med relevant teori för att slutligen nå en generell slutsats som svarar på studiens frågeställningar. En viss grad av meningstolkning har skett i samband med analysen. Enligt Kvale & Brinkman 2009 s. 223, 224) innebär detta att den som tolkar texten går utöver det som sagts direkt i intervjun för att utveckla analysen. Uttalanden som görs under intervjun sätts i kontext till en bredare referensram och tolkas därigenom. Denna meningstolkning kan leda till multipla tolkningar av en text och därmed påverka studiens validitet. Inom denna studie är den meningstolkning som utförts tätt förankrad med respondenternas citat och har använts för att kunna demonstrera hur resultatet kunde sammankopplas med vetenskaplig teori. Föräldrars tankar kring sharenting gick att analysera djupare med hjälp av Humphreys, Goffmans och Meyrowitz begrepp när en viss grad av meningstolkning tillämpades.

3 Teori

3.1 Lee Humphreys - *The Qualified Self: Social Media and the Accounting of Everyday Life*

I analysen har Lee Humphreys bok: *The Qualified Self: Social Media and the Accounting of Everyday Life* (2018) använts. I boken utvecklar Humphreys teorin kring *media accounting* vilket beskrivs som de mediepraktiker som tillåter oss att dokumentera världen omkring oss. Detta skapar så kallade *mediespår* vilka senare kan återupplevas av oss själva eller andra. Mediespår är essentiella för *media accounting* då de genererar bevis till den forna existensen av något. *Media accounting* har genomförts på olika sätt genom historien och idag utförs praktiken bland annat genom sociala medier (Humphreys 2018, s. 9-10). Praktiken av

sharenting kan ses som en form av media accounting som genererar mediespår som sedan kan återupplevas.

Begreppet media accounting är uppdelat i tre delar: *account*, *accounting* och *accountability*, vilka alla tre varit relevanta för att studien. Termen *account* demonstrerar hur en samling mediespår är länkat till någons identitet. Att ha ett *account* innebär i vardagligt tal att ha ett konto i någon form. Det konto en individ har på till exempel sociala medier indikerar även att det finns en offline identitet bakom kontot. Förutom att information eller namn kopplat till ett konto indikerar vem det tillhör så reflekterar även innehållet personens identitet. De mediespår vi väljer att skapa och dela är som en reflektion av vår identitet och inkluderar inte enbart oss själva utan även personerna omkring oss. Media accounting är även sammanlänkat till identiteten av subjekten som visas upp, de vill säga andra personer som figurerar i vårt liv (Humphreys 2018 s. 10-12). Till exempel utför föräldrar media accounting av sina barns liv genom att dela bilder. Genom sitt *account* berättar man sin bild av historien, därmed är media accounting också en subjektiv praktik eftersom man aldrig kan dokumentera alla upplevelser och allas version eller uppfattning av en händelse (Humphreys 2018 s. 10-12). Föräldrars identitet manifesteras på sociala medier genom de bilder de väljer att lägga upp som speglar deras roll som förälder och deras föräldraskap.

Ytterligare en del i begreppet media accounting är *accounting* vilket handlar om de praktiker av dokumentation vi utför vilka genererar bevis för hur en situation såg ut vid en given tid. Vi använder sedan dessa spår för att utvärdera vårt liv och vad som hänt. Dokumentation hjälper oss att organisera och kronologisera våra upplevelser så vi lättare kan gå tillbaka och titta på dem. Praktiken av *accounting* och ackumuleringen av mediespår är värdefull för hur vår identitet formas (Humphreys 2018 s. 12-14). Genom media accounting kan man blicka tillbaka till olika perioder i sitt liv såsom tiden som nybliven förälder eller ens barndom.

Media accounting innebär även *accountability* vilket betyder att vi är ansvariga för de digitala spår vi skapar. Vi är *accountable* på olika sätt då vi både är *accountable* inför andra för de mediespår vi själva skapar, vi är *accountable* för de mediespår som skapas kring oss själva av andra och vi är *accountable* inför andra för de spår de skapar kring sig själva. Vi har ansvar för sanningshalten i till exempel de inlägg vi delar på sociala medier och vi är ansvariga för hur detta inlägg tas emot. Vidare så är vi ansvariga för de mediespår vi skapat under vårt liv en lång tid efter de skapats (Humphreys 2018 s. 14). I denna studie är det relevant att

analysera huruvida små barn är accountable för de mediespår deras föräldrar skapar kring dem.

Det finns olika nyckelpraktiker inom media accounting men för denna studie är främst praktiken av *remembrancing* relevant. Begreppet remembrance definieras likt ett minne men drar fokus till den aktiva processen av att minnas någonting. Praktiken av remembrancing innefattar skapandet eller användandet av mediespår till vårt eget minnesarbete. Detta berör inte bara oss själva utan även personerna och världen omkring oss. Vår media accounting möjliggör för oss att minnas upplevelser och människor genom att generera bevis som vi senare kan återuppleva (Humphreys 2018 s. 73, 74, 75). Praktiken av remembrancing är alltså viktig för både oss själva och för andra i vår närhet och hjälper oss att minnas de ögonblick vi valt att skapa mediespår kring. Men vi skapar som sagt inte mediespår kring allt som händer utan väljer selektivt ut vad som är värt att dokumentera och därmed vad vi vill minnas. Humphreys menar att media accounting är vanligt när något bryter från vardagen, till exempel på semestrar eller för att markera en stor övergång, som vid skolstart. Praktiken är även vanlig för att minnas något sorgligt, som en persons bortgång, och kan hjälpa oss att processa sorg. På olika sätt kan media accounting och praktiken av remembrancing vara värdefull för att hjälpa oss att minnas någonting (Humphreys 2018 s. 74, 75, 78). I denna studie har begreppet remembrancing använts för att förstå varför sharenting kan vara betydelsefullt för föräldrar. Skapandet av ett digitalt fotoalbum kunde i flera fall tolkas som en motivation till sharenting.

Phatic communication är ytterligare ett relevant begrepp för studien vilket beskrivs som en typ av kommunikation som handlar om att upprätthålla sociala band där innehållet är mindre viktigt än själva handlingen att kommunicera. Till exempel när man ringer ett telefonsamtal bara för att hälsa är det viktiga inte vad som sägs, utan att samtalet tar plats och att relationen upprätthålls (Humphreys 2018 s. 45, 46). Genom att lägga ut och konsumera bilder av barn på sociala medier upprätthåller föräldrar relationer och sociala band, där själva delandet är viktigare än innehållet i sig.

3.2 Erving Goffmans dramaturgiska modell och Joshua Meyrowitz begrepp *middle region*

Goffmans dramaturgiska perspektiv innefattar etablerandet av en *främre och bakre region*. Åtskillnaden mellan främre och bakre regioner innebär att vissa saker döljs för de åskådare som närvarar i den främre regionen. Den främre regionen uppstår när man är medveten om att

man observeras av andra och därför tenderar att bete sig på ett visst sätt. Här accentueras vissa sidor medan andra sidor undanhålls från publiken. Den bakre regionen avser istället förberedandet av ett uppträdande. Åskådare har inte tillgång till den bakre regionen och därav kan aktören agera mer avslappnat och mindre formellt utan pressen av åskådarnas intryck (Engdahl & Larsson 2006 s, 114-116). Främre och bakre regionen kan i viss litteratur beskrivas med *front-* och *back region*. Förhållandet mellan främre och bakre region manifesteras i hur vi interagerar i sociala relationer och hur vi väljer att bete oss. I och med iscensättandet och framställandet av den främre regionen strävar man efter att undvika stigmatisering genom att presentera sig själv på ett sätt som publiken anser är socialt acceptabelt. Goffman använder åtskillnaden mellan främre och bakre region för att förstå hur vi människor agerar olika beroende på vilken social situation vi befinner oss i och vilken publik som får ta del av framträdandet. (Engdahl och Larsson 2006, s.114). I denna uppsats har denna modell använts för att demonstrera sociala interaktioner på sociala medier och hur dessa kan förändras baserat på vem som har tillgång till den främre regionen.

Relationen mellan den främre och bakre regionen manifesteras överallt i samhället och inte minst på sociala medier där gränsen blir tämligen otydlig. Meyrowitz har utvecklat Goffmans dramaturgiska modell för att den anses för simpel för att kunna demonstrera komplexa sociala situationer. Etablerandet av nya elektroniska medier har inneburit konsekvenser för hur vi agerar i vissa situationer. Meyrowitz (1986 s. 47) använder koncepten av främre och bakre region som bas för att utveckla begreppet *middle region*, som beskriver situationer där den främre och bakre regionen överlappar. I och med detta etableras två nya beteenden vilka Meyrowitz beskriver som *forefront region*-beteende och *deep back region*-beteende. Middle region beteenden utvecklas när publiken får en så kallad *side view* som innehåller både beteenden från den traditionella back- och frontregionen. I middle region förekommer sällan extrema front- eller back region beteenden, utan det förekommer snarare ett framträdande med blandade karaktärsdrag (Meyrowitz 1986 s. 47, 48). Till exempel kommer det inte fram extremt privat information i middle region även om uppträdandet har karaktärsdrag som liknar front region. Detta för att den som utför uppträdandet behöver anpassa sig efter publiken som får ta del av det (Meyrowitz 1986 s. 51). Sociala medier är en relativt ny form av medier där begreppet middle region är användbart för att demonstrera relationen mellan den främre och bakre regionen. Såsom Meyrowitz menar så leder etablerandet av nya elektroniska medier till en förändring i våra sociala interaktioner vilket visas tydligt på sociala medier. Den otydliga gränsen mellan privat och offentligt som finns överallt på sociala medier

leder till en förändring i vårt beteende, i avseendet vad vi lägger ut och vem som får följa oss och ta del av det innehållet. I denna studie har resultaten analyserats med hjälp av både front- och back- region och middle region, där middle region har kommit att representera ett privat konto på sociala medier. Ett privat konto på sociala medier innebär delvis begränsad insyn till uppträdandet men innefattar ändå innehåll som delas med en publik.

4 Analys

4.1 Det betydelsefulla delandet

Inom detta tema ryms en analys av resultatet från de genomförda intervjuerna som beskriver föräldrarnas tankar kring delande av barn på sociala medier och hur detta kan tänkas vara värdefull mediepraktik för dem.

4.1.1 Instagram som manifestation av identitet

Föräldrarna uttrycker alla att de använder sociala medier, mer eller mindre, och att de använder plattformen Instagram mest bland andra digitala plattformar. De använder sociala medier på olika sätt och delar olika typer av innehåll. En förälder beskriver hur hen dels delar bilder på sitt barn men även på sina intressen och politisk information. Ytterligare en beskriver att hen använder Instagram för att dela bilder på vardagen och att delandet kan innehålla allt från bilder på en solnedgång till bilder på hens barn. De har alla under något skede i livet delat bilder på sina barn på sociala medier, där bland annat Billie nu uppdaterar bilder på sitt barn dagligen och Kim endast uppdaterar under vissa perioder och främst när hen var nybliven förälder. Gemensamt för föräldrarna är att deras barn är närvarande i deras sociala medieanvändning, antingen genom att de själva lägger ut bilder på sina barn eller att de tycker om att ta del av bilder som andra delar på deras barn. Charlie uttrycker "*Om jag går igenom mina bilder är det mycket på barnen, främst den lilla, och det har att göra med att hon upptar väldigt stor del av mitt liv i det här skedet*" angående frågan varför hen tror sharenting blivit ett populärt fenomen.

Detta är exempel på hur begreppet *account* kan tillämpas inom sammanhanget av föräldrars sociala mediekonton. Humphreys beskriver *account* som en samling mediespår länkat till någons identitet. Ibland skapar människor mediespår kring andra än sig själva vilket

Humphreys menar fortfarande reflekterar skaparens egen identitet (Humphreys 2018, s. 10-12, 116). Eftersom Charlie beskriver hur mycket av hans bilder som är inriktade på sitt barn och barnet som en del av hans vardag, visar detta på hur Charlies sociala medieinnehåll reflekterar hans identitet som förälder. Mediespårerna på Charlies konto inkluderar inte bara hen själv, utan också barnet. Genom att dela inlägg om sina barn skapar hen inte bara en representation av sig själv som förälder utan representation för den del av sin identitet som är kopplad till sina barn. Dessa mediespår blir en del av hans account på sociala medier, där hen presenterar sig själv som förälder och visar upp sin kärlek och engagemang gentemot sina barn och för sina följare. Angående frågan varför sharenting blivit ett så populärt fenomen kommenterar Alex: *“Sen tänker jag att det är ett sätt att liksom på nåt sätt, att det här är jag. Jag tror att man har olika motiv, vissa vill nog liksom visa upp något kanske: jag har en fin familj och har det bra”*. Citatet demonstrerar hur Alex tänker kring varför föräldrar lägger ut bilder på sina barn och att detta kan vara för att man vill visa upp sig själv och sitt föräldraskap, vilket också inkluderar barnen.

På sociala medier finns möjligheten att välja vilka bilder som ska visas och vilka som inte visas upp för publiken. Genom att välja att dela utvalda bilder på sina barn kan föräldrar visa upp en specifik del av sitt familjeliv för sin mediepublik. Goffmans dramaturgiska perspektiv går här att applicera på föräldrars praktik. Det innehåll som föräldrarna väljer att dela med sig av, det account som de skapar, presenteras i det som Goffman benämner som den *främre regionen*. Vad som presenteras i denna region är tätt förankrat med identiteten hos utövaren, det vill säga att man presenterar den sociala roll som man har i samhället. Goffman menar att vi utför intrycksstyrning för att undvika stigmatisering och för att agera på ett sätt som är accepterat av publiken. Intrycksstyrning innebär att man presenterar en särskild bild av sig själv till publiken och ett framträdande innefattar därmed en form av självpresentation (Engdahl & Larsson 2006 s.114, 115). Att människor lägger ut bilder på sociala medier över huvud taget är ett slags framträdande som kräver förberedelse och präglas av en viss grad av intrycksstyrning. Såsom Alex kommenterar vill vissa föräldrar presentera en särskilt bild av sin familj medan som Charlie kommenterar så presenteras hennes identitet som mamma genom sociala medier. Oavsett så är denna delning, om man utgår från Goffmans perspektiv, förberedd och man har valt ut vilka delar av ens föräldraskap som ska presenteras för att styra vilket intryck som publiken får. Media accounting som når ut till omvärlden är därmed ett typ av uppträdande från utförarens håll.

På sociala medier kan man anta olika roller och dela sitt innehåll med många olika publik, något som gör gränserna mellan främre och bakre region tämligen otydliga. I och med att gränserna mellan den främre och bakre regionen överlappar så uppstår en så kallad *middle region* som genererar en *side-view* (Meyrowitz 1986 s. 47). Detta innebär konsekvenser för manifestationen av identitet som sker på sociala medier. Goffman menar som sagt att man under ett framträdande strävar efter att agera enligt vissa normer som anses gångbara av publiken (Goffman 2000 s. 97). När publiken får tillgång till en *side-view* så anpassar en kompetent utförare sin sociala roll så att den är accepterad hos den nya publiken (Meyrowitz 1986 s. 47). När man delar något på sociala medier är det svårt att anpassa sin sociala roll efter sin publik eftersom man inte till fullo vet vem som tar del av ens framträdande. Det kan därför bli svårare att styra de intryck man ger ut och garantera att de överensstämmer med de många olika sociala roller man kan ha. Föräldrar har visserligen rollen som förälder på sociala medier men även kollega och vän och så vidare. För att bättre kunna anpassa sin sociala roll och utföra intrycksstyrning kan en begränsning av åtkomsten till den främre regionen kanske vara relevant.

4.1.2 Skapandet och bevarandet av sociala band

Föräldrarnas delande av bilder på barn kan vara en meningsfull praktik på olika sätt. Föräldrarna uppskattar inte bara att dela bilder själva utan även att ta del av andras bilder på sina barn. Kim delar inte bilder på sina barn frekvent men uttrycker: *“Jag tycker framförallt att det är kul att se min familjs inlägg, mina döttrar framför allt”*. Kim har både ett barn mellan 0 -10 år och två äldre barn. Vidare beskriver Kim att: *“Döttrarna bor inte hemma längre så då känns det som att man kommer lite nära genom att se bilder, känns som att man får lite kontakt”*. Detta belyser den känslomässiga betydelsen av att konsumera bilder på sina barn även efter att de blivit äldre, och hur delandet av bilder inom familjen kan vara en värdefull mediepraktik även när barnen vuxit upp. Precis som Kim så tycker flera av de andra föräldrarna om att ta del av bilder på sina vänners och släktingars barn på sociala medier. Angående frågan huruvida Billie tycker om att ta del av bilder på andras barn uttrycker Billie: *“Gud ja, asså speciellt kompisar som bor lite längre bort och som man inte träffar så ofta, det blir ju ett sätt att hålla koll på vad ens kompisar gör utan att ses eller höras på telefon”*. Detta visar på att hen ser bilderna på barnen som ett sätt att hålla kontakt med sina vänner. Att ta del av bilder på barn på sociala medier uppfattades alltså som en positiv handling enligt föräldrarna och något som stärker gemenskap. Denna aspekt av delningen kan ses som en typ

av *phatic communication*, där delandet av bilder på sociala medier fungerar som ett sätt för att förstärka relationer och bygga intimitet mellan människor. (Humphreys 2018, s. 45-46)

Föräldrarnas engagemang i att konsumera bilder på barn på sociala medier kan således ses som ett sätt att bevara kontakten och närheten mellan människor, trots geografiska avstånd eller andra hinder. Detta verkar, från föräldrarnas citat att döma, vara en viktig aspekt av sharenting och bidrar till att göra praktiken betydelsefull. Delandet av bilder i den främre regionen behöver alltså inte enbart vara till för en själv utan även för andra som tar del av bilderna. Delandet i sig blir ett sätt att signalera närhet och engagemang, även om innehållet i bilderna kanske inte alltid är djupt meningsfullt i sig (Humphreys 2018, s. 45-46). Genom att ta del av bilder på barnen upprätthåller föräldrar sina relationer och sociala band, något som ofta tar plats i den bakre regionen där man kopplar av utan att lägga på en fasad (Goffman 2000 s.102). Även om dessa band kan visas upp på sociala medier genom kommentarer och likes så är de betydelsefulla sociala banden oftast inte del av ett uppträdande inför en publik utan den betydelsefulla aspekten av sharenting sker i detta fall i den bakre regionen. Dessa sociala band kan stärkas på distans, utan att personerna behöver träffas i verkligheten. Dessa sociala band kan upprätthållas via annat innehåll än bilder på barn men utifrån föräldrarnas beskrivningar verkar dessa bilder fylla en viktig funktion.

4.1.3 Instagram som digitalt fotoalbum

Tre av fyra föräldrar, tar under intervjun upp hur delandet av bilder på sina barn på sociala medier har en minnesbevarande aspekt. I och med att man lägger upp bilder på sina barn sparas bilderna och kan sorteras på olika sätt, vilket är något föräldrar och barn senare kan titta tillbaka på. Under detta samtal hänvisar föräldrarna bland annat till Instagram där bilder både sparas i flödet och kan sorteras in i olika mappar under ett specifikt namn. Charlie uttrycker: *“Jag använder nog Instagram lite som fotoalbum faktiskt. Med min minsta dotter så sitter vi ibland och kollar igenom. Vi har fotoalbum också men jag har varit dålig på att framkalla så vi har kanske ett mer komplett fotoalbum elektroniskt.”*

Även Billie beskriver hur delandet kan ha en minnesbevarande aspekt när hen resonerar kring en fråga om reaktionerna på de bilder hen lägger ut på sitt barn: *“Det är inte så att jag lägger ut någonting på mitt barn för att få en reaktion utan det är mer att jag lägger ut för att själv ha det sparat, om jag tappar bort min mobil så finns ändå mycket material på henne, sen har man ju det i icloud också i och för sig men ja ni fattar vad jag menar”*. En motivation till

Charlie och Billies sharenting verkar delvis vara att bilderna på barnet sparas och sedan kan återupplevas vid ett senare tillfälle. Humphreys begrepp *remembrancing* är här relevant för att förstå mediespårs minnesbevarande aspekt. Humphreys beskriver hur skapandet av mediespår hjälper oss att minnas och hålla fast vid upplevelser och hur vissa mediespår skapas avsiktligt med syftet att de ska användas i framtiden (Humphreys 2018 s. 73). Likt vad Humphreys menar så tyder föräldrarnas svar på att de utför denna form av media accounting med avsikten att de händelser de dokumenterar kan komma att bli värdefulla i framtiden. Att det finns material sparat på deras barn som de senare kan återvända till verkar vara viktigt för både Billie och Charlie. Det verkar även som att de utför en typ av media accounting som fyller samma eller liknande funktion som ett fysiskt fotoalbum. Enligt Humphreys (2018 s. 74) är både delandet av bilder på sociala medier och införandet av bilder i ett fotoalbum typer av media accounting där remembrance är en nyckelfaktor. Humphreys beskriver även hur skapandet eller användandet av mediespår är till för vårt eget minnesarbete vilket berör inte enbart oss själva utan även personer omkring oss (Humphreys 2018 s. 73). Just detta demonstreras i Charlies svar när hen belyser hur det inte bara är Charlie själv som tittar tillbaka på bilderna utan att hen gör det tillsammans med sitt barn. I och med detta deltar Charlies barn i praktiken av remembrance kring mediespår som föräldrarna skapat kring barnet. Med hjälp av dessa bilder kan barnet komma ihåg hur barndomen såg ut, baserat på vilka delar av barnets liv hans föräldrar har valt att dokumentera.

Alex kommenterar inte specifikt att hen använder sociala medier som ett fotoalbum men uttrycker att hen sparat en "mapp" med bilder på Instagram med bilder på hans barn från barnets två första år som hen tittat tillbaka på. Alex kommentar angående frågan huruvida det är värdefullt som förälder att bilder finns sparade: *"Jag har lätt för att känna en väldigt, en väldigt stark glädje över de stunder som ändå verkligen varit (...) man kan ju spara händelser i en speciell liten ni vet sån där. Och då hade jag sparat många sådana händelser som var på barnet då, och det har jag ibland tittat på och varit såhär men de är ju så gulliga och fina grejer men sen så dom tog jag bort nu då för någon månad sen"*.

Dessa bilder har alltså Alex tagit bort nu men tidigare har Alex tittat tillbaka på dessa och påmint om den tiden som var då. Alex berättar även om tiden som nybliven förälder och hur hen har lätt att bli sentimental vid tillbakablick på den tiden. För Alex verkar Instagrams minnesbevarande aspekt vara värdefull då hen kunde gå tillbaka och reflektera över den tiden som varit. Media accounting genererar enligt Humphreys (2018 s. 12-14) bevis för hur vår

situation såg ut vid en särskild tid och dokumentationen hjälper oss att organisera och kronologisera våra minnesvärda upplevelser. Mediespåren kan användas för att utvärdera vårt liv och vad som varit. Alex svar visar på hur hen använt Instagram för att organisera minnesvärda ögonblick från sitt barns barndom som hen sedan gått igenom och reflekterat över. Dessa stunder hen valt att dokumentera och lägga i en "mapp" på Instagram kände hen väldigt mycket glädje över. Enligt Humphreys perspektiv är denna mapp av bilder något som kan ha hjälpt hen minnas fina stunder och kan bidra till någon typ av reflektion kring tiden som ny förälder. Att dessa värdefulla minnen som framkallar en känsla av sentimentalitet har sparats just på Instagram visar på det betydelsefulla värdet som media accounting kan ha för föräldrar. Varför Alex tagit bort dessa bilder tas upp i en senare del av analysen.

Vidare hävdar Humphreys (2018 s. 74) att vi inte skapar mediespår kring allt som händer oss utan väljer strategiskt ut särskilda saker som vi väljer att minnas och väljer bort andra saker. Media accounting beskrivs som vanligt vid nya eller ovanliga tillfällen, detta eftersom vi ofta vill minnas dessa ögonblick. Charlie kommenterar hur hen både lägger ut bilder på sitt barn från vardagen men även på "*någonting som bryter från vardagslivet*". Vid ett annat tillfälle i intervjun kommenterar Charlie att hen lägger ut "*helt vanliga grejer, det finns ingen större tanke*". Charlies strategi bakom sitt delande verkar inte vara helt genomtänkt men syftar ändå till att dela bilder från livet som man kan se tillbaka på senare. Från Goffmans perspektiv så försöker vi människor däremot i alla sociala situationer att styra andras intryck av oss och har därför alltid planerat vårt framträdande i viss mån. Goffman menar däremot att individen kan vara mer eller mindre planerad i sitt handlande (Goffman 2000 s. 15). I detta fall beskriver Charlie hur hen inte har någon större tanke bakom hens bilder. Men som Goffman menar är ett framträdande i viss mån alltid förberett och i detta fall syftar uppträdandet till att visa upp Charlies roll som förälder inför andra.

Kim kommenterar hur, under den korta period då hen la ut bilder på sociala medier, tyckte om att lägga ut bilder från när familjen gjorde saker tillsammans. Billie uttrycker att det inte är något särskilt tillfälle hen gillar att lägga ut bilder på sitt barn men gillar att göra det när hens barn gör något extra gulligt. Att vilja minnas tillfällen då man umgåtts med sin familj eller när ens barn gjort något särskilt gulligt verkar vara en motivation till att skapa mediespår som möjliggör remembrance. Alex uttrycker hur hen delar roliga grejer på hens barn och inte vill dela något som skulle vara jobbigt för barnet eller från en situation som upplevs som negativ. Alex svar på frågan kring var gränsen går för vad som är okej att dela: "*Lite så när hon skojar*

på min bekostnad och gör så här gulliga saker liksom men så att mer att jag liksom har perspektivet i att det skulle aldrig vara någonting som kändes dåligt". Att välja ut vilka mediespår som presenteras i den främre regionen innebär samtidigt att välja ut vilka minnen som man inte vill dokumentera. När Alex väljer att inte dela med sig av något som skulle kunna vara jobbigt för barnet eller någonting som skulle kännas dåligt, innebär det att dessa minnen hålls i den bakre regionen. Man kan tolka det som att detta är tillfällen hen inte vill eller behöver minnas, i alla fall inte genom att skapa mediespår kring dessa tillfällen. Detta visar ytterligare på den selektiva och aktiva aspekten av media accounting, där vi väljer ut vad som ska presenteras i den främre regionen (Humphreys 2018 s. 73, 75). Det man väljer att skapa ett mediespår kring är det som visas i främre regionen och minnen som inte dokumenteras behålls på så sätt i bakre regionen. Dokumentationen av minnen har även att göra med den intrycksstyrning som grundas i vilken bild vi vill presentera för omvärlden. Att selektera bland minnen och välja ut fina ögonblick man vill spara gör att en viss bild av ens föräldraskap visas upp för publiken. Goffman menar som sagt att linjen mellan den främre och bakre regionen manifesteras i alla delar av vårt samhälle (Engdahl & Larsson 2006 s. 115). Likt vad Goffman hävdar så manifesteras denna skiljelinje även i vårt användande av sociala medier och i vårt skapande av minnen. Att aktivt välja ut och selektera vilka minnen som ska dokumenteras förmedlar en viss bild till omvärlden, även om detta kanske inte var föräldrarnas primära intention. Goffman hävdar att det framträdande en individ utför i en främre region kan ses som ett försök att ge intrycket att denna handling överensstämmer med vissa bestämda normer (Goffman 2000 s. 97). Föräldrars uppträdande, det vill säga att de lägger ut och dokumenterar minnen, är ett agerande som stämmer överens med de normer och värderingar som finns för rollen föräldrar. Så som Humphrey också påpekar har media accounting skett sedan lång tid tillbaka och man har på olika sätt dokumenterat minnen (Humphreys 2018 s. 8). I rollen som förälder kan man hävda att de delvis ingår ett ansvar över att bevara minnen från ens barns barndom och detta kan göras genom att dela bilder och videor på sociala medier. Denna delning, som sker i samband med iscensättning av den främre regionen, tillhör ett större identitetsarbete kring de förväntningar som finns på föräldrar.

4.2 Navigering mellan privat och offentligt

Under denna rubrik finns en ingående analys av resultatet som diskuterar föräldrars tankar kring privata konton och eventuella åtgärder som vidtas baserat i den oro de har för konsekvenserna av sharenting.

4.2.1 Vad tillhör den främre och bakre regionen?

Vad föräldrarna väljer att dela skiljer sig, som tidigare nämnt, men alla har delat bilder av sina barn under någon period i livet. Det innehåll som man väljer att dela på sociala medier hamnar i den främre regionen vilken är den plats där framträdandet äger rum (Goffman 2000 s. 97). En av föräldrarna, Billie, nämner att hen väljer att dela bilder på sitt barn när barnet gör något som hen tycker är "*extra gulligt*" och Charlie beskriver att hen lägger ut bilder från vardagen och även när något "*bryter från vardagslivet*". Goffmans dramaturgiska perspektiv är användbart för att ytterligare demonstrera relationen mellan det privata och offentliga. Som sagt finns det även innehåll man väljer att inte dela med sig av med en publik, vad som istället tillhör det som beskrivs som *bakre regionen* (Goffman 2000 s. 102), vilket föräldrarna uttryckte sig lite olika kring. En fråga ställs kring var gränsen går för vad man kan/bör lägga ut för bilder på sitt barn och föräldrarna svarade olika. Billie uttrycker: "*Asså jag hade nog inte lagt ut när hon är helt naken, jag har ju lagt ut bilder på när hon badar men då har jag ju satt såhär emojis på de privata delarna*". Kring samma fråga uttrycker Alex att hen inte skulle lägga ut bilder som skulle ge negativa konsekvenser eller framställa barnet som dåligt. "*Det är ju ingenting som liksom är dåligt för henne eller att hon skulle framstå som dåligt*". De andra föräldrarna ger inte exempel på innehåll som lika tydligt kan tolkas tillhöra bakre regionen, alltså det man väljer att inte dela med andra. Men föräldrarna är överens om att de inte vill dela bilder till en alltför bred publik och alla har valt att ha ett privat konto. Angående frågan kring eventuella baksidor kring delandet av bilder på barn uttrycker Kim: "*Om det inte är privat att det kommer till någons användning som man inte hade tänkt, man hör såna historier där skolkompisar börjar använda dessa bilder för att retas eller någon snuskgubbe som är ute och letar efter något på nätet, vet inte hur det skulle gå till men det hade varit fruktansvärt, så privata konton runt barnen är bra*". Kim uttrycker en oro för att bilderna ska hamna i fel händer vilket motiverar åsikten att privata konton är bra och därmed att en begränsning av insyn till den främre regionen är nödvändig. Föräldrars önskan om att ha privata konton runt barnen på sociala medier reflekterar deras behov av att hantera gränserna mellan det offentliga och privata på deras plattformar. Deras preferens för privata konton kan ses som ett sätt att kontrollera sin främre region, där de endast tillåter en utvald publik att få tillgång till deras delade innehåll. Detta indikerar en medvetenhet om gränserna mellan det offentliga och privata och en önskan att upprätthålla en viss grad av kontroll över sitt delande. Att begränsa åtkomsten till den främre regionen kan också klassas som en form av intrycksstyrning, det vill säga att man försöker styra den bild man förmedlar av sig själv till

omvärlden, via ord och gester. Intryckningsstryning innebär att något undanhålls via åtskillnaden mellan den främre och bakre regionen, något som skett även i denna situation (Engdahl & Larsson 2006 s. 114). Föräldrarna kan dölja vissa saker och lättare styra vilket intryck andra får av dem genom att ha ett privat konto på sociala medier. Detta är en typ av så kallad ansiktskyddande åtgärd (Engdahl & Larsson 2006 s. 114), som skyddar både föräldrarna och barnen. Åtgärden gör att de känner sig mer bekväma att dela bilder på sina barn, bilder som de kanske inte hade delat med en bredare publik.

4.2.2 Ett privat konto - en form av middle region?

Ett privat konto på sociala medier kontrollerar visserligen vem som får ta del av ens innehåll men innehållet finns ändå upplagt på internet. Komplexiteten av ett privat konto kan liknas med Meyrowitz begrepp *middle region*. Meyrowitz menar som sagt att det finns en *deep back region* och en *forefront region* och att det däremellan finns en så kallad middle region som har både karaktärsdrag från den främre och bakre regionen. Middle region uppstår vid överlappandet av olika situationer, vilket leder till att publiken får tillgång till en så kallad *side-view* av ett uppträdande (Meyrowitz 1986 s. 47, 48). Det innehåll föräldrarna väljer att dela på sociala medier presenteras för en publik och får därmed en del karaktärsdrag som liknar ett front region beteende. De inlägg föräldrarna lägger ut är inte det mest väl förberedda framträdandet och inläggen består av bland annat gulliga bilder på deras barn. Detta genererar en informell ton i denna region, vilket är ett typiskt drag för den bakre regionen (Engdahl & Larsson 2006 s. 115). Bilder när barnet är naket är något Billie inte vill dela på sociala medier, inte ens på sitt privata konto, och detta innehåll tillhör enligt Meyrowitz modell därmed den så kallade deep back region (Meyrowitz 1986 s. 47). Föräldrarnas konton på sociala medier är privata och de inlägg de väljer att lägga ut når endast ut till en begränsad publik och hamnar därmed inte i forefront region. Angående frågan huruvida föräldrar hämtar inspiration från andra som lägger ut bilder på sina barn kommenterar Billie: "*Jag brukar inte vara så planerad i mina inlägg, det är inte så att jag såhär "stagear" så mycket för att det ska bli en instagrabild*".

Detta indikerar att de inlägg Billie lägger ut antar en informell ton och inte är ett särskilt planerat framförande från hens sida, vilket är karakteristiskt för bakre regionen. Att publiken får tillgång till bilder på hens barn genererar däremot en så kallad *side view* och därför kan man hävda att innehållet snarare befinner sig i middle region. Det är privat innehåll och

informationen delas med en publik men den publiken är ändå begränsad. Innehållet har därmed karaktärsdrag från både den främre och bakre regionen. Charlie kommenterar; *“Jag har ju med åren samlat på mig ett gäng människor som är vänner, så himla privat är det ju inte. Men jag tror inte att du kan gå in och se mina grejer om du inte är min vän”*. Charlies kommentar ger en inblick i hur gränserna mellan det privata och det offentliga suddas ut på sociala medier, vilket kan relateras till begreppet middle region. Inom Meyrowitz koncept av middle region representerar Charlies konto en gråzon mellan det offentliga och privata. Trots att Charlie aktivt väljer att begränsa åtkomsten av sina inlägg till en utvald grupp människor är innehållet fortfarande tillgängligt för en bredare publik än enbart Charlies närmaste vänner. Detta citat indikerar en medvetenhet om att gränserna för privatlivet på sociala medier är flytande och att även det som delas med en begränsad publik kan nå ut till en bredare krets. Att göra sina konton privata verkar för föräldrarna vara en lämplig åtgärd för att begränsa insyn till den främre regionen och för att minimera negativa konsekvenser och samtidigt ändå tillgå de positiva aspekter som finns med detta delandet, som till exempel att dokumentera minnen.

Alex kommenterar angående frågan hur hen tänker kring att ha ett privat eller offentligt konto: *“Borde jag liksom inte lägga upp någonting alls, samtidigt så hade det varit ganska tråkigt, det är ju också med familj och vänner, så att det är en hel del tankar kring det, hur man ska förhålla sig och varför jag gör mina val”*. Alex funderar över hur man ska förhålla sig till delandet av bilder på sitt barn och påpekar att det vore tråkigt att inte lägga ut någonting alls. En begränsning av forefront region och etablerandet av en middle region kan i detta fall vara värdefull för att begränsa åskådarna som får ta del av innehållet men ändå fortsätta dela bilder på sitt barn och upprätthålla kontakten med familj och vänner.

Från dessa citat från föräldrarna går det att se ett mönster i hur föräldrarna tänker kring navigeringen mellan privat och offentligt och vad föräldrarna känner att de vill dela. Bilder på barnet när det gör något gulligt, familjen är på semester eller bilder från vardagen publiceras till en begränsad publik och detta innehåll föräldrarna väljer att dela på sina barn är alltså sådant som tillhör middle region. Att ha ett privatkonto verkar för föräldrarna vara ett sätt att förhålla sig till gränsen mellan privat och offentligt och att inläggen som läggs ut på privat konto på sociala medier är i detta fall ett exempel på en form middle region beteende (Meyrowitz 1986 s. 47).

4.2.3 Ansvar et över delandet

Kim uttrycker under intervjun en oro för att det innehåll hen delar på nätet kan “*hamna i fel händer*”. Att Kim väljer att ha ett privatkonto indikerar att hen är medveten om att hen har ansvar över de mediespår hen skapar och tar detta ansvar genom att ta till vissa åtgärder. Billie uttrycker: *Där tog jag ett beslut när jag blev förälder att, innan har jag haft en öppen profil på Instagram, men då gjorde jag den privat för jag för då kände jag att eftersom jag lägger ut så mycket saker på mitt barn*. Detta kan också tolkas som att Billie känner ett ansvar inför delandet av bilder på sitt barn. När man praktiserar media accounting är man vad Humphreys kallar *accountable* för sina mediespår inför sig själv och för andra. Humphrey menar att vi är *accountable* för de mediespår som vi skapar inför andra och är *accountable* för de spår skapade kring oss av andra. Vi ansvarar alltså för vår egen närvaro i mediespår som skapas av andra (Humphreys 2018 s. 14, 16). Under intervjuernas gång uttrycker alla föräldrar sig olika kring det ansvar de har över de mediespår de skapar men alla uttrycker att de känner ett ansvar för det innehåll de lägger ut på sina barn. Angående frågan huruvida det kan finnas några baksidor med delandet av bilder på barn svarar Charlie och Billie med liknande svar där Charlie uttrycker: *“Såklart för barnets skull, eller barn under 10 år generellt, så kan dom kanske inte förstå konsekvenserna men det är jag som gör det, och då har ju jag inte frågat henne då. Det finns ju bilder på henne sen hon var bebis, sen dagen hon föddes. De eventuella baksidorna är väl att hon inte har fått välja själv”*.

Och Billie uttrycker: *“Asså jag skulle säga min enda, eftersom att jag då har ett privat, så är väl det enda att om, när hon blir äldre att hon blir arg på mig eller tycker att det är dumt att jag har lagt ut bilder på henne eller att hon i efterhand kan tycka att det är jobbigt.”*

Charlie kommenterar hur hen delar bilder på sitt barn utan att barnet får vara med och välja och att det istället är Charlie som förstår konsekvenserna av delandet. Charlie ser även detta som en eventuell baksida till delandet, att barnet inte får välja själv. Likt Charlie uttrycker Billie det som att en eventuell baksida att barnet inte får vara med och välja vad för bilder som delas på henne och att barnet, när det blir äldre, eventuellt kan komma att tycka att det är jobbigt att bilder ligger ute på henne. Att vara *accountable* för och ha ansvar för mediespår som cirkulerar kring sig själv och sitt barn kan även sammanlänkas med föräldrarnas vilja och beslut att ha ett privat konto. Såsom Billie påpekar delar hen bilder på sitt barn men hen har också ett privat konto och därmed begränsat tillgången till den främre regionen. Billie gjorde

som sagt sitt konto privat i samband med att hen fick barn därför att hen lägger upp mycket bilder på barnet men ändå vill begränsa innehållet till en viss publik. Detta beslut togs när Billie blev förälder och kan demonstrera hur känslan av accountability kanske blir mer närvarande i och med att man lägger ut bilder på någon annan. Att begränsa spridningen av bilder på sitt barn visar på att man tar ett visst ansvar över mediespårerna man skapat.

Som Charlie själv påpekar, har inte barnet godkänt delandet eller är gammalt nog för att förstå konsekvenserna. Barnet har alltså inte möjlighet att ännu utföra accountability då barnet inte är av mogen ålder för den praktiken. Utav de fyra föräldrarna var Kim den enda som inte delar bilder på sitt barn idag men Kim uttrycker att man får ta en diskussion med barnen när de blir äldre angående delandet av bilder: *“Nu under intervjuens gång landar jag i att privata konton är väldigt bra, kan jämföras med att man har ett fotoalbum som innan sociala medier fanns (...) Sen får man reda på vad barnen tycker när de är äldre, de kanske inte alls tycker så här; då får man ta det då”*.

Alex verkar fundera mycket kring delandet av bilder på sitt barn och kring frågan hur hen tänker kring att ha ett privat och offentligt konto uttrycker Alex att: *“Jag har nog tänkt en del på detta senaste månaderna, det här med att just min dotter har börjat bli lite större, så jag har rensat en hel del i mina inlägg som ligger permanent där” (...)* *“Jag tycker att det är lite jobbigt och veta var man ska lägga sig, vilken nivå känns okej, så jag tänker att snart kommer jag väl ha diskussionen med henne för hon är så pass stor”*. Baserat på Kim och Alex svar verkar de vara eniga kring att det krävs att barnet kommer upp i en viss ålder för att de ska kunna förstå och diskutera delandet. Det är först när barnet blir äldre och föräldrarna inkluderar dem i diskussionen kring delandet av bilder, som barnen blir delvis accountable för de mediespår som skapas kring dem. Barn närvarar i föräldrars mediespår men baserat på föräldrarnas svar har de ännu inte förståelse eller mognad att kunna vara accountable för dessa mediespår eller på något sätt försvara sin närvaro i dem. Det blir istället föräldrarna som är accountable för de mediespår de skapar om deras barn. Att Alex valt att ta bort bilder visar på att hen på något sätt känner att det är hen som är ansvarig för dessa bilder och huruvida de ligger uppe. Accountability är komplext då det innefattar både att vi själva ansvarar för våra mediespår kring andra och att vi ansvarar för mediespår skapade kring oss av andra (Humphreys 2018 s. 14). Från denna analys kan man däremot dra slutsatsen att föräldrar tar över ansvaret av accountability kring barns närvaro i föräldrarnas mediespår och att det är först när barnen blir äldre som man kan diskutera detta med dem. Ett privatkonto kan ses som

ett resultat av att man upplever accountability och därmed tar till de åtgärder man tycker är lämpliga för att begränsa insyn till den främre regionen vilket leder till etablerandet av en så kallad middle region (Meyrowitz 1986 s. 47). Som tidigare nämnt kan en middle region vara positiv för att kunna utöva intrycksstyrning och för att kunna begränsa insynen till den främre regionen. Från analysen att döma kan en middle region även bildas när man tar till vissa åtgärder kring sina mediepraktiker, såsom att skapa ett privat konto. Denna åtgärd kan grunda sig i att man upplever ett ansvar och en skyldighet att hantera sina mediespår.

5 Diskussion

Från denna studie har det presenteras bevis som ligger till grund för att sharenting kan vara en värdefull mediepraktik för föräldrar och för personer i deras närhet av olika anledningar. I analysdelen beskrivs föräldrarnas tankar till sharenting och deras motivation bakom att dela bilder på sina barn. Det framgick att alla föräldrar, under något skede av sitt liv, har delat bilder på sina barn och detta beskrivs i allmänhet som något positivt. Slutsatser som kan dras är att motivationen bakom delandet av bilder innefattar främst den minnesbevarande aspekten där mediespårerna kan hjälpa föräldrarna minnas viktiga ögonblick. Bilderna kan även verka som en typ av kommunikation för att upprätthålla viktiga sociala band. Vidare så är föräldrars barn en del av föräldrarnas identitet och deras liv och detta manifesteras även på sociala medier. Goffmans dramaturgiska modell har tagits hjälp av i analysen för att demonstrera var och hur vår sociala roll visas upp för omvärlden. Från denna analys kan man förstå att allt delande på sociala medier är en form av uppträdande som är mer eller mindre förberett, men som oavsett verkar för att förmedla en viss bild av oss själva till omvärlden. Detta berör även de föräldrar som intervjuats och sharenting som mediepraktik. Att visa upp sina barn och sitt föräldraskap för andra är en form av uppträdande. Sammanfattningsvis finns många olika tankar kring sharenting men överlag beskrivs praktiken som positiv även om det fanns en viss oro för eventuella baksidor. Detta liknar resultatet från tidigare forskning, bland annat Catherine Archers studie som lyfter fram hur mammor beskriver att delandet kan ha positiva aspekter, som bevarandet av minnen, men att det finns en oro för konsekvenserna av sharenting. Trots detta delar de flesta mammor fortfarande bilder på sina barn (Archer 2019).

Hur föräldrar navigerar kring eventuella baksidor till sharenting går att relatera till deras tankar kring ett privat konto. Föräldrarna uttrycker kommentarer som visar på att de känner ett

visst typ av ansvar inför de mediespår de skapar och är vad Humphreys beskriver som Accountable över sina mediespår (Humphreys 2018 s. 14). Detta demonstreras i hur föräldrarna uttrycker att de vill ha ett privatkonto relaterat till att de delar bilder på sina barn. Med hjälp av Goffmans dramaturgiska perspektiv kunde gränsen mellan det privata och offentliga lättare demonstreras. Föräldrarna begränsar insyn till den främre regionen genom att göra sitt konto privat baserat på bland annat en oro över vad som kan hända med bilderna. Föräldrarna verkar ha en gemensam hållning kring att ett privatkonto är en relevant och effektiv åtgärd för att begränsa spridningen av innehållet. Vidare så visas det hur gränserna mellan det privata och offentliga blir otydliga på sociala medier vilket skapar en form av middle region där främre och bakre region överlappar (Meyrowitz 1986 s. 47). Något som påverkar både insynen publiken får och hur ens sociala roll manifesteras på sociala medier. En middle region kan liknas vid ett privatkonto som är delvis privat och delvis offentligt och har karaktärsdrag från främre och bakre regionen (Meyrowitz 1986 s. 47). Innehavandet av ett privat konto kan ses som en åtgärd föräldrarna genomför, därför att de upplever accountability över sitt barns närvaro i sina mediespår. Samtidigt vill föräldrarna, trots vissa farhågor, skapa ett account och en digital berättelse och tar därför till åtgärder för att känna sig bekväma med detta. Överlag så gör denna otydliga gräns mellan privat och offentligt som finns på sociala medier att vi anpassar vårt beteende efter den publik som får ta del av innehållet och eventuellt även anpassar vårt beteende och hur vi visar upp vår sociala roll.

Givetvis går det att göra alternativa tolkningar av resultatet och slutsatserna från denna studie och eventuellt ifrågasätta validiteten i slutsatserna som berör accountability. Detta för att accountability är ett begrepp som relaterar till den personliga upplevelsen av något och det personliga agerandet vilket är svårt att undersöka fullt ut i en intervju. Däremot är de beskrivningar kring ansvar som föräldrarna ger relaterade till beskrivningen av accountability och vidare så visar föräldrarnas kommentarer på hur komplex accountability kan vara då ett barn, enligt föräldrarnas svar, inte fullt ut kan vara accountable. Detta är ett forskningsämne som det hade kunnat forskas ytterligare kring, relaterat till hur barn upplever dessa mediespår eller huruvida barn faktiskt är accountable och från vilken ålder man är mogen att vara det.

En generell slutsats man kan dra från studien är att bakgrunden till föräldrarnas mediepraktiker, relaterat till delningen av bilder på barn, är betydligt komplex och grundar sig i både de fördelar föräldrar kan se med delningen men det tas även hänsyn till de negativa aspekterna som kan finnas med sharenting. Som Meyrowitz hävdar har nya elektroniska

medier lett till en förändring i våra sociala interaktioner (Meyrowitz 1986 s. 49), något som demonstreras i denna studie. Tidigare klistrade föräldrarna in bilder i ett fotoalbum och nu läggs bilderna upp på sociala medier vilket visar på att tider förändras och likaså beteenden. Slutsatserna från denna studie visar hur sociala medier kan bidra positivt på många sätt både när det gäller våra barn men även oss själva. De ovärderliga sociala relationer som skapas och minnen som förvaras är en tillgång för många föräldrar och andra individer. Samtidigt bär sociala medier med sig ett ansvar som kan vara svårt att navigera kring. Som i alla interaktioner finns det vissa sidor som döljs från publiken och vissa sidor som förs fram. Att navigera kring detta i en digital värld där allt verkar vara ute i det öppna kan vara svårt men från denna studie att döma grundar sig navigeringen i ens egen roll i samhället och ens egna värderingar. Dessa mediepraktiker, som blivit en integrerad del av vår vardag, behöver man förstå bakgrunden till för att bättre kunna förstå hur fenomen som sharenting har fått popularitet i dagens samhälle.

Referenslista

Archer, C. (2019) 'How influencer "mumpreneur" bloggers and "everyday" mums frame presenting their children online', *Media International Australia (8/1/07-current)*, 170(1), pp. 47–56.

Chalkner, C. and Anderson, H. (2017) 'Mothering on Facebook: Exploring the Privacy/Openness Paradox', *Social Media + Society*, 3(2), pp. 1–10.

Ekström, M., Johansson, B. (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Tredje upplagan. Studentlitteratur.

Engdahl, O., & Larsson, B. (2006). *Sociologiska perspektiv - grundläggande begrepp och teorier*. Studentlitteratur.

Goffman, E. (2000). *Jaget och maskerna - En studie i vardagslivets dramatik*. Prisma.

Holiday, S., Norman, M.S. and Densley, R.L. (2022) 'Sharenting and the extended self: self-representation in parents' Instagram presentations of their children', *Popular Communication*, 20(1), pp. 1–15.

Humphreys, L. (2018). *The Qualified Self: Social Media and The Accounting of Everyday Life*. MIT press.

Kvale, S. and Brinkmann, S. (2009) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Andra upplagan. Studentlitteratur.

Mediemyndigheten (2021). *Juridiken bakom sharenting - Barns rättigheter när vårdnadshavare publicerar bilder eller annan information om sitt barn på internet*.
<https://mediemyndigheten.se/globalassets/rapporter-och-analyser/2021/juridiken-bakom-sharenting.pdf>

Meyrowitz, J. (1986). *No sense of place - The Impact of Electronic Media on Social Behaviour*. Oxford University Press.

Bilagor

Bilaga 1 - Samtyckesavtal

“Studien handlar om föräldrars sociala medieanvändning, särskilt delandet av bilder av barn på sociala medier. Vi kommer genomföra mellan 3-4 intervjuer. Intervjupersonerna är alla föräldrar till minst ett barn i åldrarna 0-10 år. Intervjun beräknas ta mellan 20-40 min.

Jag/vi skulle vilja intervjua dig som del av studien. Det material som samlas in kommer att användas som underlag för vår B-uppsats, vilken är planerad att färdigställas under våren 2024. Vi kan komma att kontakta dig igen för eventuella följdfrågor.

Du kommer att vara helt anonym. Jag/vi skulle vilja spela in vår konversation och använda dialogen mellan oss som del av vårt resultat. Känn dig fri att säga så mycket eller lite du vill. Du kan välja att inte svara på frågor om du vill, eller avbryta intervjun när du vill. Inspelningen kommer att lagras säkert och skyddas utan tillgång för någon utanför studien och kommer att raderas så fort vi blivit godkända. Om det är något du vill att vi stryker från intervjun, kontakta oss senast 24 timmar efter att intervjun genomförts.

Är det okej för dig att delta?”

Bilaga 2 - Intervjuguide

Semistrukturerade intervjuer utgår från ett antal övergripande frågeställningar men där man kan anpassa följdfrågorna beroende på vad intervjupersonerna svarar.

Upplägg för intervjuerna:

- Introduktion: Presentation av ämnet, ramar för intervjun och information om att samtalet ska spelas in.
- Öppningsfrågor: Låt intervjupersonen berätta kort om sig själv.
- Kärnfrågor: Centrala frågeställningar med koppling till syftet.

- Följdfrågor: Beroende på intervjuens natur kan olika mängd följdfrågor dyka upp. Ha detta i åtanke så att du hinner ställa alla frågor.
- Avslutande frågor: Fånga upp övriga frågor som inte tagits upp. Be intervjupersonen sammanfatta sina tankar om ämnet (Vad är viktigast? Vilken är den största utmaningen? o.s.v.).

Temat:

- 1) Användningen av sociala medier
- 2) Barn och sociala medier, tankar kring delandet av bilder på sina egna barn
- 3) Tankar kring delandet av bilder på barn generellt

Frågor:

Frågor markerade i gult är **huvudfrågorna**. Resterande frågor är eventuella följdfrågor som kan vara viktiga att ställa.

Öppningsfrågor:

- Vad heter du?
- Hur gammal är du?
- Vad jobbar du med?
- Hur många barn har du?
- Hur gammalt är ditt/dina barn?

Användningen av sociala medier

- Använder du sociala medier? (Om inte varför?)
- Kan du inte berätta lite om ditt sociala medie användande? Typ: Vilka plattformar använder du? Vad lägger du upp för något? Varför?
- Varför använder du denna/dessa plattformar mest? .
- Hur ofta använder du dessa sociala medieplattformar? Hur ofta lägger du ut?
- Vilka plattformar använder du mest? .
- Är dina konton privata eller offentliga? Varför? -
- Vad har du för intressen? Visar du upp dessa på sociala medier? Är det familj och vänner du lägger upp bilder på eller kanske något annat?

Tankar kring delandet av sina barn på sociala medier

- Delar du bilder på dina barn på sociala medier? Hur kommer det sig att det blivit så? Hur tänker du där?
- Vilken/vilka plattformar delar du bilder på dina barn på? Plattformarna ser ju lite olika ut.
- Är det några särskilda situationer du gillar att fota och lägga ut bilder på dina barn? - Födelsedagar till exempel. Situationer du inte vill dela bilder på dina barn?

- Gillar ditt barn att vara med på bild? (kanske svårt att svara på men upplever du att det gillar detta). Är det några situationer de gillar att vara med på bild mer? -
- Har detta förändrats något över åren (till dom som har lite större barn). Har dom alltid gillat att vara med på bild? -
- Läger andra personer ut bilder på dina barn? Känslor inför det? -
- Har ni pratat om det här hemma i familjen? Med din partner och barnen? Har ni diskuterat med någon annan eller hur kom ni till det beslutet?
- Har du någon uppfattning kring vad barnen tycker om detta?
- Såsom du känner kring delandet av bilder på barn, har du alltid känt så eller har det förändrats över tid?
- Hur ser ditt sociala medie användande ut nu jämfört med innan du fick barn? Vi pratar främst om delandet då
- Berätta gärna lite om reaktionerna du får på dessa bilder på dina barn. Vem reagerar? Uppmuntrar andra dig till att dela fler bilder? (Finns det någon press?) -

Tankar kring delandet av bilder på barn generellt

- Det har idag blivit väldigt vanligt att lägga ut bilder på sina barn, har du några tankar kring varför det kan ha blivit så?
- Följer du andra som lägger ut bilder på sina barn? Tycker du om att följa detta? Tankar kring detta? Varför/varför inte?
- Inspiration? Ser du upp till dem?
- Större konton?
- Man uppmuntrar varandra?
- Finns det någon gräns för vad man inte bör lägga upp enligt dig? Varför? Är något för privat?
- Tänker du att det kan finnas några baksidor med att dela bilder på dina barn på sociala medier? Varför isåfall?
- (Barnens privatliv? Särskilda åtgärder? Inte visa ansikte?)

